

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

για τη διασχολική εκδήλωση «Διψώντας για ουρανό»

1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ / ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΑΣ

Πού να σε βρω	σελ. 3
Μικρός πρίγκιπας	σελ. 4
Walking in the air	σελ. 5
Μάνα γη	σελ. 6

3^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Αναστάσιμο απολυτίκιο (Ήχος γ')	σελ. 7
Σαββατόβραδο στην Καισαριανή	σελ. 8
Ένας ουρανός μ' αστέρια	σελ. 9

4^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Μαρέα (=παλίρροια)	σελ. 10
Μείνε	σελ. 11
Σου το 'πα για τα σύννεφα	σελ. 12

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΜΠΟΥ

Ουρανέ που περνάς	σελ. 13
Lucy in the sky with diamonds	σελ. 14
Συννεφούλα	σελ. 15

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΑΜΩΤΗΣ

Μουσική «πτήση» στους ουραμούς του κόσμου

2^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ / 2^ο ΓΕΛ

Όσο υπάρχει ουρανός	σελ. 16
Μην τον ρωτάς τον ουρανό	σελ. 17
Η μπαλάντα του Ούρι	σελ. 18

ΓΥΜΝΑΣΙΟ / ΓΕΛ ΒΡΟΝΤΑΔΟΥ

Με τ' αστεράκι της αυγής	σελ. 20
Ο αλεξανδρινός ο ουρανός	σελ. 21
Αστέρι μου, φεγγάρι μου	σελ. 22
Skyfall	σελ. 23

3^ο ΓΕ.Λ.

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο	σελ. 25
Οδός ονείρων	σελ. 26
Ο Άμλετ της Σελήνης	σελ. 27

ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

παραδοσιακό σύνολο:

Το μινόρε της αυγής	σελ. 28
Συννέφιασε συννέφιασε	σελ. 29
Του φεγγαριού	σελ. 30

Λοιπά σύνολα:

Μουσικοθεατρική παρουσίαση «Τα παιδιά σαν πουλιά πετούν, τραγουδώντας...»

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

για σχολεία ή μαθητικές μουσικές ομάδες, των οποίων η συμμετοχή είναι σε εκκρεμότητα

Για ποια Ελλάδα;	σελ. 31
Ο ουρανός φεύγει βαρύς	σελ. 32
Τη σκάλα πάρε τ' ουρανού	σελ. 33
Άγγελος εξάγγελος	σελ. 34
Το αερόστατο	σελ. 35
Με φάρο το φεγγάρι	σελ. 36
Στην αγορά του Αλ Χαλίλι	σελ. 37
Φως, ελπίδα, ουρανός	σελ. 38
Άκρη δεν έχει ουρανός	σελ. 39
Ήταν του Μάη το πρόσωπο	σελ. 40

Πού να σε βρω (Ω γλυκύ μου έαρ)

Στίχοι-Μουσική: Σταμάτης Σπανουδάκης

Πού να σε βρω σ' αυτόν τον κόσμο
που όλα πια τα έχει δει
που όλα τα 'χει καταλάβει
όλα τα 'χει δεχθεί.

Πού να σε βρω σ' αυτόν τον κόσμο
που δε μου φαίνεται δικός σου
που στάζει δάκρυ και αγωνία
πληγή απ' το πλευρό σου.

Ω γλυκύ μου έαρ
κομμάτι απ' την ψυχή μου
αστέρι του ουρανού μου
ταξίδεψε μαζί μου
και πάρε με για λίγο
στον τόπο που διψάω
στο χρόνο που ορίζεις
πάντα να σ' αγαπάω.

Πού να σε βρω σ' αυτόν τον
κόσμο,
που η αγάπη ξέχασε ν' αγγίξει,
η πόρτα της καρδιάς ν' ανοίξει
και ο ήλιος σου να μπει.

Πού να σε βρω σ' αυτόν τον κόσμο,
θάλασσα απέραντη ευλογία
μια ξεχασμένη παραλία
όλη μου η ζωή.

Γλυκυτότατόν μου τέκνο
φωτιά που δε με καίει
αέρας που δροσίζει
καρδιά παιδιού που κλαίει.

Δικά σου όλα είναι
και ήταν και θα είναι
σ' αγγίζω και μου λείπεις
μαζί μου λίγο μείνε
πέλαγο ψυχή μου
το δάκρυ απ' τη μορφή σου
χαρά και λύπη ένα
ένα και εγώ μαζί σου.

Κουβέντα και πονάω
να ειπωθώ γυρεύω
πλάι σου βαδίζω
ζω και σε πιστεύω.

Ω γλυκύ μου έαρ,
κομμάτι απ' την ψυχή μου
αστέρι του ουρανού μου
ταξιδέψε μαζί μου.

Δεν έχω μάτια, δε σε βλέπω
δε σε ακούω ή δε μιλάς..

Μικρός πρίγκιπας

Στίχοι: Παρασκευάς Καρασούλος

Μουσική: Μάριος Φραγκούλης

Αν χωρούσα κι εγώ
στο μικρό σου πλανήτη
αν ζητούσες να 'ρθω
να μην σ' έχει η λύπη.

Τον παλιό μου εαυτό
θα τον άφηνα πίσω
τον κρυμμένο ουρανό
της καρδιάς σου να ζήσω.

Στο μακρινό σου το αστέρι
να μου κρατάς σφιχτά το χέρι
μικρέ μου πρίγκιπα, κοιμήσου
κι εγώ θα μείνω εδώ μαζί σου.

Αν ζητούσες να 'ρθω
στο μικρό σου τ' αστέρι
αν μπορούσα να δω
της ψυχής σου τα μέρη,

θα νικούσα το εγώ
που εδώ με κρατάει
έναν κόσμο να βρω
και τους δυο να χωράει.

Στο μακρινό σου το αστέρι
να μου κρατάς σφιχτά το χέρι
μικρέ μου πρίγκιπα κοιμήσου
κι εγώ θα μείνω εδώ μαζί σου

Walking in the air

Στίχοι-Μουσική: *Howard Blake*

*We're walking in the air, we're floating in a moonlight sky
The people far below are sleeping as we fly
I'm holding very tight, I'm riding in a midnight blue
and finding I can fly, so high above with you*

*Far across the world, the villages go by like trees
The rivers and the hills, the forests and the streams*

*Children gaze open-mouthed, taken by surprise
Nobody down below believes their eyes*

*We're surfing in the air, we're swimming in the frozen sky
We're drifting over ice, see mountains floating by*

*Suddenly swooping low on an ocean deep
rising up a mighty monster from his sleep*

*We're walking in the air, we're dancing in the midnight sky
And everyone who sees us, greets us as we fly
I'm holding very, holding very tight, I'm riding in a midnight blue
I'm finding I can fly, so high above with you*

Μάνα γη

Στίχοι: Αρριτίμας

Συλλογική σύνθεση

Πείτε του Ήλιου να φανεί και να χαμογελάσει
να τραγουδήσουν τα πουλιά στα πράσινα λιβάδια
πείτε του Ήλιου να φανεί και να μας αγκαλιάσει
όπως μας αγκαλιάζουνε του αργαλειού τα δώρα.

Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε...
Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε...

Το άσπρο φως του πρωινού, ας είναι το στημόνι
το κόκκινο του δειλινού, ας είναι το υφάδι
και οι σταγόνες της βροχής, τα ασημένια κρόσσια
και ύστερα όλα τα χρώματα, απ' το ουράνιο τόξο.

Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε...

Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε...

Αναστάσιμο απολυτίκιο (Ἦχος γ´)

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε
κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου
ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

Σαββατόβραδο στην Καισαριανή

Στίχοι: Λευτέρης Παπαδόπουλος

Μουσική: Σταύρος Ξαρχάκος

Το απομεσήμερο έμοιαζε να στέκει
σαν αμάξι γέρικο στην ανηφοριά
κάθε απομεσήμερο στο κρυφό μας στέκι
πίσω απ' το μαγέρικο του Ντεληβοριά.

Κι όλα μοιάζαν ουρανός και ψωμί σπιτίσιο
κι όλα μοιάζαν ουρανός και γλυκό γλυκό ψωμί.

Γνώριζες τα βήματα, ξέκρινα τους ήχους
και φωτιές ανάβαμε με σβηστή φωνή
τις βραδιές συνθήματα γράφαμε στους τοίχους
πέφταμε φωνάζοντας: κάτω οι Γερμανοί!

Κι όλα μοιάζαν ουρανός και ψωμί σπιτίσιο
κι όλα μοιάζαν ουρανός και πικρό πικρό ψωμί.

Τάχα τι να ζήλεψαν στα χλωμά σου μάτια
που γιομάτ' απόβραδο γλύκα πρωινή
ήρθαν και βασίλεψαν τα βαθιά σου μάτια
κάποιο Σαββατόβραδο στην Καισαριανή.

Κι όλα γίναν κεραυνός, πελαγίσια αρμύρα
κι όλα γίναν κεραυνός και πικρό πικρό ψωμί

Ένας ουρανός μ' αστέρια

Στίχοι: Θάνος Σοφός

Μουσική: Μίμης Πλέσσας

Ένας ουρανός μ' αστέρια
είναι η αγάπη η δική μας
που δεν έχει στη ζωή μας
ούτε τέλος ούτε αρχή.

Ένας ουρανός
πάντα φωτεινός
Ένας ουρανός μ' αστέρια
πού έχει χίλια καλοκαίρια
φυλαγμένα στην ψυχή
πού έχει χίλια καλοκαίρια
φυλαγμένα στην ψυχή.

Μαρέα (παλίρροια)

Στίχοι: Νίκος Καββαδίας

Μουσική: Θάνος Μικρούτσικος

Ο Αλτεμπαράν⁽¹⁾ ψάχνει να βρει μες στα νερά
το παλινώριο⁽²⁾ που τον γέλασε δυο κάρτες.
Στης προβολής να τρέχουν βλέπαμε τους χάρτες
του Chagall άλογα - τσίρκο του Seurat.

Πυξίδα γέρικη -- ataxie locomotrice ⁽³⁾ --
και στοιχειωμένη από τα χείλια σου σφυρίχτρα.
Στην κόντρα γέφυρα προσμένατε κι οι τρεις
να λύσει τ' άστρο του Αλμποράν⁽⁴⁾ η χαρτορίχτρα.

Της τραμουντάνας τ' άστρο⁽⁵⁾, τ' άστρα του Νοτιά
παντρεύονται με πορφυρόχρωμους κομήτες.
Του Mazagan⁽⁶⁾ οι θερμαστές οι Σοδομίτες
παίζαν του Σέσωστρο⁽⁷⁾ την κόρη στα χαρτιά.

Η ξύλινη που όλοι αγαπήσαμε Γοργόνα,
καθώς βουτά, παίρνει παράξενες ανάσες.
Προτού κολλήσουμε για πάντα στις Σαργάσες⁽⁸⁾,
μας πρόδωσε μ' ένα πνιγμένο του Νορόνα⁽⁹⁾.

Πουλιά στα ξάρτια - καραντί ⁽¹⁰⁾ -- στεργιανή ζάλη
χελιδονόψαρα -- πνιγμένου δαχτυλίδι.
Του ναυτικού το δυσκολότερο ταξίδι
το κυβερνάν του Μαγγελάνου οι παπαγάλοι.

Η καραβίσια σκύλα οσμίζεται ρεστία⁽¹¹⁾
και το κορμί σου το νερό που θα καλάρει.⁽¹²⁾
Τη νύχτα οι ναύτες κυνηγάνε το φεγγάρι
και την ημέρα ταξιδεύουνε στ' αστεία.

⁽¹⁾ Λαμπρός αστέρας πρώτου μεγέθους, σημαίνει "αυτός που ακολουθεί". Προφανώς οι Άραβες τον ονόμασαν έτσι επειδή ακολουθεί τις Πλειάδες (κοινώς Πούλια)

⁽²⁾ Ναυτικό όργανο, με το οποίο βρισκόταν παλιότερα το άζιμούθιο του ήλιου, με συνδυασμό της ώρας, της ηλικίας κλίσης και του πλάτους

⁽³⁾ Ιατρικός όρος που δηλώνει ασθένεια του νευρικού συστήματος (locomotor ataxia)

⁽⁴⁾ Ισπανική νησίδα της Μεσογείου

⁽⁵⁾ Ο πολικός αστέρας, το άλφα της Μικρής Αρκτου (δηλαδή το πιο λαμπρό αστέρι, όπως ο Αλτεμπαράν)

⁽⁶⁾ Λιμάνι στο Μαρόκο - στον ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

⁽⁷⁾ Βασίλεψε από το 1971 π.Χ. έως το 1926 π.Χ., και ήταν ένας από τους πιο ισχυρούς Φαραώ της Αιγύπτου

⁽⁸⁾ Η Θάλασσα των Σαργασών είναι μια περιοχή βόρεια του Ατλαντικού ωκεανού

⁽⁹⁾ Αρχιπελάγος Φερνάντο ντε Νορόνα στη Βραζιλία

⁽¹⁰⁾ Θαλασσοταραχή που επενεργεί ακόμα και μετά την κατάπαυση του ανέμου.

⁽¹¹⁾ Βουβό κύμα, φουσκοθαλασσιά

⁽¹²⁾ Κάνει νερά

Μείνε

Στίχοι: Φώτης Αγγουλές

Μουσική: Πάνος Τζαβέλας

Γλίστρησε κρυφά, να μην το πάρει
είδηση ο φρουρός μου π' αγρυπνά,
κι ήρθε στο κελί μου το φεγγάρι.
Ήρθε και με βρήκε λυπημένο
κι ήτανε το χάδι του απαλό,
σαν γυναίκειο χέρι αγαπημένο.

Μείνε στο φτωχό μου το κελί,
φεγγαράκι, τι να σε τρατάρω;
Δεν μου μένει πια παρά η ψυχή
κι έχω τόσο ανήφορο να πάρω.

Σου το 'πα για τα σύννεφα

Στίχοι: Οδυσσέας Ελύτης

Μουσική: Δημήτρης Παπαδημητρίου

Σου το 'πα για τα σύννεφα
σου το 'πα για τα μάτια τα κλαμένα
για τα σημάδια που άφησαν τα χέρια μας
πάνω στα τραπεζάκια τα βρεμένα..
Στα φανερά και στα κρυφά
σου το 'πα για τα σύννεφα.
για σένα και για μένα..

Σου το 'πα με τα κύματα
σου το 'πα με τη σκοτεινή ρουφήχτρα
με το σκυλί και με το κλεφτοφάναρο
με τον καφέ και με την χαρτορίχτρα.
Ψιθυριστά και φωναχτά
σου το 'πα με τα κύματα..
Σου το 'πα μες στη νύχτα..

Σου το 'πα τα μεσάνυχτα
σου το 'πα τη στιγμή που δε μιλούσες
που με το νου μου μόνο λίγο σ' άγγιζα
κι άναβε το φουστάνι που φορούσες.
Από κοντά κι από μακριά
σου το 'πα τα μεσάνυχτα.
με τ' άστρα που κοιτούσες.

Ουρανέ που περνάς

Στίχοι: Σέβη Τηλιακού

Μουσική: Danoff – Nivert – Denver

Κάθε τόσο στ' όνειρό μου
ξαναβλέπω το πατρικό μου
στο μπαλκόνι χτίζουνε φωλιά
όσες αναμνήσεις μου καίνε την καρδιά.

Ουρανέ που περνάς
σ' όποια πόρτα σταματάς
ποιος ακόμα με θυμάται
να ρωτάς, να ρωτάς.

Τόσοι φίλοι αγαπημένοι
το κορίτσι που με περιμένει
ποιος το ξέρει δρόμο αν θα βρω
πίσω να γυρίσω και να τους ξαναδώ.

Ουρανέ που περνάς
σ' όποια πόρτα σταματάς
ποιος ακόμα με θυμάται
να ρωτάς, να ρωτάς.

Κάτασπρα σπίτια που η δύση τα ματώνει
αυλές γεμάτες ήλιο και φωνές παιδικές
με πήγε ο δρόμος μακριά
απ' τη ζωή μου την παλιά
μα η καρδιά δεν ξεχνά.

Ουρανέ που περνάς
σ' όποια πόρτα σταματάς
ποιος ακόμα με θυμάται
να ρωτάς, να ρωτάς.

Lucy in the sky with diamonds

Στίχοι-Μουσική: Beatles (Lennon - Mc Cartney)

Ah...

*Follow her down to a bridge by a fountain,
Where rocking horse people eat marshmallow pies.
Everyone smiles as you drift past the flowers
That grow so incredible high.*

*Newspaper taxis appear on the shore,
Waiting to take you away.
Climb in the back with your head in the clouds,
And you're gone.*

*Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Ah...*

*Picture yourself on a train in a station,
With plasticine porters with looking-glass ties.
Suddenly, someone is there at the turnstile:
The girl with kaleidoscope eyes.*

*Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Ah...*

*Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Ah...*

*Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!
Lucy in the sky with diamonds!*

Συννεφούλα

Στίχοι-Μουσική: Διονύσης Σαββόπουλος

Είχα μια αγάπη, αχ καρδούλα μου,
που `μοιαζε συννεφάκι, συννεφούλα μου.
Σαν συννεφάκι φεύγει, ξαναγυρνάει
μ' αγαπά τη μια την άλλη με ξεχνάει.

Κι ένα βράδυ, αχ καρδούλα μου,
διώχνω ξαφνικά τη συννεφούλα μου.
Δεν αντέχω άλλο πια να με γελάει,
μ' αγαπάει τη μια την άλλη με ξεχνάει.

Κι έρχεται ο Απρίλης, αχ καρδούλα μου,
να κι ο Μάης συννεφούλα μου.
Δίχως τραγούδι, δάκρυ και φιλί
δεν είναι άνοιξη φέτος αυτή.

Συννεφούλα, Συννεφούλα να γυρίσεις σου ζητώ
και τριγύρνα μ' όσους θέλεις κάθε βράδυ.
Δεν αντέχω άλλο να `μαι μοναχός
μ' αγαπάς τη μια κι ας με ξεχνάς την άλλη.

Όσο υπάρχει ουρανός

Στίχοι-Μουσική: Σταμάτης Χατζηευσταθίου

Πες ότι είδα μια λάμψη
πες μ' οδήγησε μια αστραπή
κι όλα γύρω μου έχουν αλλάξει
κι απ' το τέλος γυρνώ στην αρχή
πες μ' οδήγησε μια αστραπή.

Όπου κι αν πας, να θυμάσαι
όσο υπάρχει ουρανός να πετάς
όσο υπάρχει ζωή μη φοβάσαι
θα 'χεις λόγο για να ξεκινάς
όσο υπάρχει ουρανός να πετάς.

Όταν μου φεύγει το θάρρος
σε θυμάμαι να χαμογελάς
το χαμόγελο γίνεται φάρος
και τη βάρκα μου εσύ οδηγάς.
Σε θυμάμαι να χαμογελάς.

Μην τον ρωτάς τον ουρανό

Στίχοι: Γιάννης Ιωαννίδης και Παναγιώτης Κοκοντίνης

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Λόγο στο λόγο και ξεχαστήκαμε
μας πήρε ο πόνος και νυχτωθήκαμε
σβήσε το δάκρυ με το μαντίλι σου
να πιω τον ήλιο μέσα απ' τα χείλη σου.

Μην τον ρωτάς τον ουρανό
το σύννεφο και το φεγγάρι
το βλέμμα σου το σκοτεινό
κάτι απ' τη νύχτα έχει πάρει.

Ό,τι μας βρήκε κι ό,τι μας λύπησε
σαν το μαχαίρι κρυφά μας χτύπησε
σβήσε το δάκρυ με το μαντίλι σου
να πιω τον ήλιο μέσα απ' τα χείλη σου.

Μην τον ρωτάς τον ουρανό
το σύννεφο και το φεγγάρι
το βλέμμα σου το σκοτεινό
κάτι απ' τη νύχτα έχει πάρει.

Η μπαλάντα του Ούρι

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Ουρανό, όχι δε θα πω το ναι
ουρανό, φίλε μακρινέ
πώς να δεχτώ άλλης αγκαλιάς τη στοργή
πώς να δεχτώ, μάνα μου είναι η γη
πώς ν' αρνηθώ της ζωής το φως το ξανθό
αχ ουρανό, πόνε μακρινέ.

Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό,
το γαλανό,
κι ακούω μια φωνή,
καμπάνα γιορτινή
να με παρακινεί.

Κάθε Κυριακή μου λέει να πάω εκεί,
εκεί, εκεί,
που χτίζουνε φωλιά
αλλόκοτα πουλιά
στον ήλιου τα σκαλιά.

Ουρανό, όχι δε θα πω το ναι
ουρανό, φίλε μακρινέ
πώς να δεχτώ άλλης αγκαλιάς τη στοργή
πώς να δεχτώ, μάνα μου είναι η γη
πώς ν' αρνηθώ της ζωής το φως το ξανθό
αχ ουρανό, πόνε μακρινέ.

Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό,
το γαλανό
και μια φωνή τρελή

σαν χάδι κι απειλή
κοντά της με καλεί.

Κάθε Κυριακή μου λέει να πάω εκεί,
εκεί, εκεί
μου τάζει ωκεανούς
κομήτες φωτεινούς
και ό,τι βάζει ο νους

Ουρανέ, όχι δε θα πω το ναι
ουρανέ, φίλε μακρινέ
πώς να δεχτώ άλλης αγκαλιάς τη στοργή
πώς να δεχτώ, μάνα μου είναι η γη
πώς ν' αρνηθώ της ζωής το φως το ξανθό
αχ ουρανέ πόνε μακρινέ

Με τ' αστεράκι της αυγής

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Με τ' αστεράκι της αυγής
στο παραθύρι σου σαν βγεις
κι αν δεις καράβι του νοτιά
να 'ρχεται από την ξενιτιά
στείλε με τ' άσπρα σου πουλιά
χίλια γλυκά φιλιά .

Είχα φυτέψει μια καρδιά
στον χωρισμού την αμμουδιά
μα τώρα που 'ρθα να σε βρω
με δαχτυλίδι και σταυρό
γίνε το φως μου και του κόσμου η ξαστεριά

κι απ' το παλιό μας το κρασί
δώσ' μου να πιω και πιες κι εσύ
να μείνω αγάπη μου για πάντα στην πικρή στεριά.

Ο αλεξανδρινός ο ουρανός

Στίχοι: Άρης Δαβαράκης

Μουσική: Ευανθία Ρεμπούτσικα

Ο αλεξανδρινός ο καθαρός ο ουρανός
στον έρωτα είναι σαν διαμάντι ανθεκτικός
κι όπως καθρεφτίζεται στη θάλασσα ζεστός
λες γιασαλάμ, να κι ένας άξιος μισθός.

Βρε γιασαλάμ πού να το φανταστώ
τόσο γλυκό το φθινόπωρο αυτό
τούτος ο ουρανός ο φθινοπωρινός
είναι ο αυθεντικός ο αλεξανδρινός.

Το ένα μου λιμάνι είναι δυτικό
το άλλο το παλιό ανατολικό
έχω αεροδρόμιο στο βοριά
κι ένα αρχαίο φάρο προς το νοτιά..

Ναι ο ουρανός ο καθαρός ο αυθεντικός
στην Αλεξάνδρεια είναι τόσο ανθεκτικός
που όταν σκάει το κύμα δυνατά στο Κάιτ Μπέι
παντάν παντάν βρε γιασαλάμ ο έρωτας λέει.

Γιασαλάμ θα πει τόσα χώρεσα
που το δαίμονά μου συγχώρεσα
για όλα του τα πάθη τα άγρια
γιασαλάμ θα πει Αλεξάνδρεια.

Αστέρι μου, φεγγάρι μου

Στίχοι: Γιάννης Θεοδωράκης

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Αστέρι μου, φεγγάρι μου, της άνοιξης κλωνάρι μου
κοντά σου θά 'ρθω πάλι, κοντά σου θά 'ρθω μιαν αυγή
για να σου πάρω ένα φιλί και να με πάρεις πάλι..

Αγάπη μου, αγάπη μου, η νύχτα θα μας πάρει,
τ' άστρα κι ο ουρανός, το κρύο το φεγγάρι.

Θα σ' αγαπώ, θα ζω μες στο τραγούδι
θα μ' αγαπάς, θα ζεις με τα πουλιά
θα σ' αγαπώ, θα γίνουμε τραγούδι
θα μ' αγαπάς, θα γίνουμε πουλιά..

Ο ποταμός είναι ρηχός
κι ο ωκεανός είναι μικρός
να πάρουν τον καημό μου.

Να διώξουνε τα μάτια σου
να πνίξουνε τους όρκους σου
από το λογισμό μου.

Skyfall

Στίχοι-Μουσική: *Adele*

*This is the end,
Hold your breath and count to ten,
Feel the earth move and then,
Hear my heart burst again,*

*For this is the end,
I've drowned and dreamt this moment,
So overdue I owe them,
Swept away I'm stolen,*

[Chorus]

*Let the skyfall
When it crumbles
We will stand tall
Face it all together,
Let the skyfall
When it crumbles
We will stand tall
Face it all together,
At skyfall
At skyfall*

*Skyfall is where we start,
A thousand miles and poles apart,
Where worlds collide and days are dark,
You may have my number, you can take my name,
But you'll never have my heart,*

[Chorus]

*Let the skyfall (Let the skyfall)
When it crumbles (When it crumbles)
We will stand tall (We will stand tall)*

*Face it all together
At skyfall.*

[x2]

*(Let the skyfall
When it crumbles
We will stand tall)*

*Where you go I go,
What you see I see
I know I'd never be me
Without the security,
Of your loving arms,
Keeping me from harm,
Put your hand in my hand,
And we'll stand.*

[Chorus]

*Let the skyfall (Let the skyfall)
When it crumbles (When it crumbles)
We will stand tall (We will stand tall)
Face it all together*

*Let the skyfall (Let the skyfall)
When it crumbles (When it crumbles)
We will stand tall (We will stand tall)
Face it all together
At skyfall.*

*Let the skyfall
We will stand tall,
At skyfall,
Oooooh*

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο

Στίχοι-Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο
δεν μιλάν με τον καιρό
μόνο πέφτουν στα ποτάμια
για να πιάσουν τον σταυρό.

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο
κυνηγούν έναν τρελό
τον επνίγουν με τα χέρια
και τον καίνε στον γιαλό.

Έλα κόρη της σελήνης,
κόρη του αυγερινού
να χαρίσεις στα παιδιά μας
λίγα χάδια του ουρανού.

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο
κυνηγάνε τους αστούς
πετσοκόβουν τα κεφάλια
από εχθρούς και από πιστούς.

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο
κόβουν δεντρολιβανιές
και στολίζουν τα πηγάδια
για να πέσουν μέσα οι νιες.

Τα παιδιά μες στα χωράφια
κοροϊδεύουν τον πατά
του φοράνε όλα τα άμφια
και το παν στην αγορά.

Έλα κόρη της σελήνης,
έλα και άναψε φωτιά.
Κοίτα τόσα παλικάρια
που κοιμούνται στη νυχτιά.

Τα παιδιά δεν έχουν μνήμη
τους προγόνους τους πουλούν
και ο, τι αρπάξουν δε θα μείνει
γιατί ευθύς μελαγχολούν.

Οδός ονείρων

Στίχοι-Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Κάθε κήπος έχει
μια φωλιά για τα πουλιά.
Κάθε δρόμος έχει
μια καρδιά για τα παιδιά.

Μα κυρά μου εσύ,
σαν τι να λες με την αυγή
και κοιτάς τ' αστέρια
που όλο πέφτουν σαν βροχή.

Δώσ' μου τα μαλλιά σου
να τα κάνω προσευχή,
για να ξαναρχίσω
το τραγούδι απ' την αρχή.

Κάθε σπίτι κρύβει
λίγη αγάπη στη σιωπή
μα ένα αγόρι έχει
την αγάπη για ντροπή.

Ο Άμλετ της Σελήνης

Στίχοι: Μάνος Ελευθερίου

Μουσική: Θάνος Μικρούτσικος

Ξεγέλασες τους ουρανούς με ξόρκια μαύρη φλόγα
πως η ζωή χαρίζεται χωρίς ν' ανατραπεί
κι όλα τα λόγια των τρελών που ήταν δικά μας λόγια
τα μάγευες με φάρμακα στην άσωτη σιωπή.

Πενθούσες με τους έρωτες γυμνός και μεθυσμένος
γιατί με τους αθάνατους είχες λογαριασμούς
τις άριες μιας όπερας τραύλιζες νικημένος
μιας επαρχίας μαθητής μπροστά σε δυο χρησμούς..

Τι ζήλεψες τι τα 'θελες τα ένδοξα Παρίσια
έτσι κι αλλιώς ο κόσμος πια παντού είναι τεκές
διεκδικούσες θαύματα που δίνουν τα χασίσια
και παραισθήσεις όσων ζουν μέσα στις φυλακές.

Και μια βραδιά που ντύθηκες ο Άμλετ της Σελήνης
έσβησες μ' ένα φύσημα τα φώτα της σκηνής
και μονολόγους άρχισες κι αινίγματα να λύνεις
μιας τέχνης και μιας εποχής παλιάς και σκοτεινής.

Το μινόρε της αυγής

Στίχοι: Μίνωας Μάτσας

Μουσική: Σπύρος Περιστέρης

Ξύπνα, μικρό μου, κι άκουσε
κάποιο μινόρε της αυγής,
για σένανε είναι γραμμένο
από το κλάμα κάποιας ψυχής.

Το παραθύρι σου άνοιξε
ρίξε μου μια γλυκιά ματιά
κι ας σβήσω πια τότε, μικρό μου,
μπροστά στο σπίτι σου σε μια γωνιά.

Συννέφιασε συννέφιασε

Στίχοι-Μουσική: Γιώργος Μητσάκης

Συννέφιασε, συννέφιασε,
συννέφιασε ο ουρανός.
Ο ουρανός συννέφιασε,
ψιλή βροχούλα έτιασε.
Ο ουρανός συννέφιασε,
ψιλή βροχούλα έτιασε.

Ξεκίνησα, ξεκίνησα,
ξεκίνησα για να σε βρω.
Για να σε βρω ξεκίνησα,
γιατί σε αποθύμησα.
Για να σε βρω ξεκίνησα,
γιατί σε αποθύμησα.

Δυνάμωσε, δυνάμωσε,
δυνάμωσε και η βροχή.
Και η βροχή δυνάμωσε,
στον δρόμο που μ' αντάμωσε.
Και η βροχή δυνάμωσε,
στο δρόμο που μ' αντάμωσε.

Του φεγγαριού

Στίχοι: Μιχάλης Χουρδάκης

Μουσική: Γιάννης Νικολάου

Δεν το μπορείς του φεγγαριού
να βρεις ένα ψεγάδι
γιατί σκορπά την ομορφιά
στην πλάση κάθε βράδυ.

Ζηλεύω του, του φεγγαριού
που πάντα σεργιανίζει
γιατί θωρεί την π' αγαπώ
τη νύχτα σαν πορίζει.

Σαν θα περνάς την πόρτα τζη
φεγγάρι μου σταμάτα
χαιρέτα μου την, κι ύστερα
συνέχισε τη στράτα
χαιρέτα μου τη, κι ύστερα
συνέχισε τη στράτα.

Ήλιε μου παραγγέλνω σου
να γοργοβασιλέψεις
μην, το φεγγάρι, δεις αυγή
γιατί δα ντου ζηλέψεις

Φεγγάρι μου ουρανόστρατο
χαμήλωσε μια στάξη
να φέγγει, η αγάπη μου
στο σπίτι τζη να φτάξει.

Σαν θα περνάς την πόρτα τζη
φεγγάρι μου θυμήσου
πόσες βραδιές περάσαμε
αυτή κι εγώ μαζί σου
πόσες βραδιές περάσαμε
αυτή κι εγώ μαζί σου.

Σαν θα περνάς την πόρτα τζη
φεγγάρι μου θυμήσου
πόσες βραδιές περάσαμε
αυτή κι εγώ μαζί σου
πόσες βραδιές περάσαμε
αυτή κι εγώ μαζί σου.

Για ποια Ελλάδα;

Στίχοι-Μουσική: Αφροδίτη Μάνου

Στη χώρα των ηρώων γεννήθηκα κι εγώ
αντάρτες και θεοί κληρονομιά μου
μετρούσα τούς αιώνες με τον ήλιο αρχηγό
τα θάύματα του κόσμου όλα δικά μου.
Μα κύλησαν τα χρόνια σε λάθος ποταμό
ξεφτίλα, τηλεόραση και πλήξη
τα πλοία στο λιμάνι σκουριάζουνε καιρό
κι ένα αεράκι να μη λέει να φυσήξει.

Φεύγει ένα κορίτσι, τρέχει σαν τον άνεμο
σαν το χελιδόνι μπαίνει στην οθόνη
άστραψε το νήμα, όνειρο παράνομο
Θεέ μου, φτάνει πρώτο
για ποια Ελλάδα, ρε γαμώ το!

Αθάνατη πατρίδα μου, προεκλογική
της αφασίας και του μετ' εμποδίων
αδίστακτο τοπίο, τροχιά ελλειπτική
των οραμάτων και των μυστηρίων
μια πίκρα, μια μιζέρια που φτάνει ως το λαιμό
με το που ανοίγεις την εφημερίδα
Ελλάδα σ' αγαπούσα κι ακόμα σ' αγαπώ
όπως σε πρόλαβα, σε γνώρισα, σε είδα.

Φεύγει ένα κορίτσι, τρέχει σαν τον άνεμο
σαν το χελιδόνι μπαίνει στην οθόνη
άστραψε το νήμα, όνειρο παράνομο
Θεέ μου, φτάνει πρώτο
για ποια Ελλάδα, ρε γαμώ το!

Στη χώρα των ηρώων, γεννήθηκα κι εγώ
βαριά, πολύ βαριά η κληρονομιά μου
τις μέρες να μετρώ με ένα ήλιο ναυαγό
τα τραύματα του κόσμου όλα δικά μου.

Ο ουρανός φεύγει βαρύς

Στίχοι-Μουσική: Σταύρος Κουγιουμτζής

Ο ουρανός φεύγει βαρύς
πάνω από τη ζωή μου
μα η θύμησή σου έμεινε
να δένει την ψυχή μου.

Δεν έχω μάτια να σε δω
καρδιά να σου μιλήσω
πέσαν τα χέρια μου νεκρά
και πώς να σε κρατήσω;

Ο ουρανός φεύγει βαρύς
τα όνειρά μου παίρνει
και μες στην τόση μου φωτιά
άλλη φωτιά μου φέρνει.

Δεν έχω μάτια να σε δω
καρδιά να σου μιλήσω
πέσαν τα χέρια μου νεκρά
και πώς να σε κρατήσω;

Τη σκάλα πάρε τ' ουρανού

Στίχοι: Λίνα Νικολακοπούλου

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Καμιά φορά κι οι ζωντανοί
στις πόρτες στέκουν ορφανοί
ξεστάει μια μπόρα μακρινή
Σαβαχθανί σημαίνει.

Κι απ' του παράδεισου το φως
γυρνάει του Κάιν ο αδερφός
και λέει της πίκρας ο ανθός
στη γη μονάχα βγαίνει.

Μα εσύ που ζεις παντοτινά
δυο δάκρυα δώσ' μου γιορτινά
να πίνω εδώ στα σκοτεινά
γιατί είμαι διψασμένη.

Καμιά φορά που οι ζωντανοί
δεν έχουν στάλα υπομονή
ραγίζει η γυάλα η γαλανή
Λαμά λαμά σημαίνει.

Αγάπη αν έχεις αλλουνού
τη σκάλα πάρε τ'ουρανού
μα πέτα τ' όνειρο απ' το νου
αλλιώς δεν ανεβαίνει.

Κι εσύ που ακούς και δε μιλάς
μα σαν ευχή μοσχοβολάς
δυο φύλλα δώσ' μου της καρδιάς
γιατί είμαι γυμνωμένη.

Άγγελος εξάγγελος

Στίχοι: Διονύσης Σαββόπουλος

Μουσική: Μπομπ Ντίλαν

Άγγελος εξάγγελος μας ήρθε από μακριά
γερμένος πάνω σ' ένα δεκανίκι
δεν ήξερε καθόλου μα καθόλου να μιλά
και είχε γλώσσα μόνο για να γλείφει.

Τα νέα που μας έφερε ήταν όλα μια ψευτιά
μα ακούγονταν ευχάριστα σ' αυτή μας
γιατί έμοιαζε μ' αλήθεια η κάθε του ψευτιά
κι ακούγοντάς τον ησύχαζε η ψυχή μας.

Έστησε το κρεβάτι του πίσω απ' την αγορά
κι έλεγε καλαμπούρια στην ταβέρνα
μπαινόβγαινε κεφάλτος στα κουρέια και στα λουτρά
και χάζευε τα ψάρια μες στη στέρνα.

Και πέρασε ο χειμώνας κι ήρθε η καλοκαιριά
κι ύστερα πάλι ξανάρθανε τα κρύα
ώσπου κάποιο βραδάκι βρε τι του 'ρθε ξαφνικά
κι άρχισε να φωνάζει με μανία.

Τα πόδια μου καήκανε σ' αυτή την ερημιά
η νύχτα εναλλάσσεται με νύχτα
τα νέα που σας έφερα σας χάιδεψαν τ' αυτιά
μα απέχουνε πολύ απ' την αλήθεια.

Αμέσως καταλάβαμε τι πήγαινε να πει
και του 'παμε να φύγει μουδιασμένα
αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει
καλύτερα να μην μας πει κανένα.

Το αερόστατο

Στίχοι: Άρης Δαβαράκης

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Θα σου φουσκώσω ένα μπαλόνι κόκκινο
θα το γεμίσω μ' αίμα ζωντανό
και κάποιο μαύρο βράδυ ολοσκότεινο
μ' αερόστατο θα πας στον ουρανό.

Και κάποιο μαύρο βράδυ ολοσκότεινο
μ' αερόστατο θα πας ψηλά στον ουρανό.

Εκεί θα βρεις μικρά πουλιά φανταχτερά
με άγρια ράμφη γυάλινα φτερά
θα σου τρυπήσουν το μυαλό και την καρδιά
να γεμίσει η νύχτα αίμα και φωτιά..

Θα σου τρυπήσουν το μυαλό και την καρδιά
να γεμίσει η νύχτα αίμα και φωτιά..

Σε βλέπω στα όνειρά μου κι αντιστέκομαι
σε βλέπω ζωντανή και σ' αγαπώ
γυμνός μπροστά στις απειλές σου στέκομαι
μα πρέπει κάποτε να σου το πω:

Αυτό το κόκκινο μικρό αερόστατο
είναι παλιά πληγή που αιμορραγεί.

Με φάρο το φεγγάρι

Στίχοι: Δημήτρης Χριστοδούλου

Μουσική: Μάνος Λοΐζος

Μες στα λιμάνια μπήκανε του ήλιου τα καράβια
και βρήκαν τ' άστρα φύλακες και φάρο το φεγγάρι.
Τα μάτια είχες, μάτια μου, από την πίκρα άδεια
γιατί δεν το `γραψε κανείς το γράμμα που `χες πάρει.

Τις λέξεις μου τις έχασα χαράματα στο δρόμο
σε μια στροφή τα γράμματα τα πήρε μια βροχή
και τα φιλιά, π' αστράφτανε στα χείλη απ' τον τόνο,
γίναν πανιά και άλμπουρα χωρίς επιστροφή.

Μες τα λιμάνια φτάσανε καράβια από τ' αστέρια
περάσανε τη θάλασσα, τους δρόμους τ' ουρανού
σε φέρανε κ' εσένανε και τα βαθειά σου μάτια,
που είχανε στα βλέφαρα την μνήμη του καπνού.

Τις λέξεις μου τις έχασα χαράματα στο δρόμο
σε μια στροφή τα γράμματα τα πήρε μια βροχή
και τα φιλιά, π' αστράφτανε στα χείλη απ' τον τόνο,
γίναν πανιά και άλμπουρα χωρίς επιστροφή.

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι

Στίχοι-Μουσική: Νίκος Ζούδιαρης

Ο άνεμος θα καίει στη γη του Νείλου
μια αρχαία μυρωδιά θα μας μεθά
στον τροπικό όπως θα 'σαι του Καρκίνου
μέσα σου θα γεννιέται μια θεά.

Μ' άγιο καπνό θα υφάνεις το χρησμό σου
για να μου δώσεις όταν θα ζητώ
να μπω ιεροφάντης στο ναό σου
να σ' ερμηνεύσω και να ερμηνευτώ.

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι
θα πουλάν τα δυο σου χείλη
δυο περιουσίες και άλλη μια
τέσσερις εγώ θα δώσω
θα πληρώσω όσο όσο
να μου κάνουν μία μελανιά.

Θα σου αγοράσω στο Καρνάκ μπακίρια
με καλλιτέχνες θα τα πούμε ιθαγενείς
τις νύχτες θα σου κάνω τα χατίρια
όσα ποτέ σου δε σου έκανε κανείς.

Θα 'μαι η πηγή στην όαση της Σίβας
θα είσαι ο διαμαντένιος ουρανός
θα γίνεις η βασίλισσα της Θήβας
κι εγώ ένας μαγεμένος Φαραώ.

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι
θα πουλάν τα δυο σου χείλη
δυο περιουσίες και άλλη μια
τέσσερις εγώ θα δώσω
θα πληρώσω όσο όσο
να μου κάνουν μια μελανιά.

Φως, ελπίδα, ουρανός

Στίχοι: Λάκης Λαζόπουλος

Μουσική: Θάνος Μικρούτσικος

Φως, ελπίδα, ουρανός
εμένα ο κόσμος μου είναι αυτός
κι όποιος γουστάρει
την πόρτα μου ν' ανοίξει και να μπει.

Φως, ελπίδα, ουρανός
εμένα ο τρόπος μου είναι αυτός
κι όποιος φρενάρει
ποτέ μη σώσει και να `ρθει.

Τέρμα τ' αδιέξοδα
εγώ βάζω τα έξοδα.

Φως, ελπίδα, ουρανός
εμένα ο στόχος μου είναι αυτός
κι όποιος τολμάει
την τρέλλα του να πάρει και να `ρθει.

Φως, ελπίδα, ουρανός
εμένα ο δρόμος μου είναι αυτός
κι όποιος γερνάει
τα νιάτα μας να πάρει για να δει.

Άκρη δεν έχει ο ουρανός

Στίχοι: Γιάννης Κακουλίδης

Μουσική: Νότης Μαυρουδής

Η δίψα μου 'γινε φωτιά,
στερεύει στα φιλιά σου,
το δάκρυ μου σταλαγματιά
χάνεται στη ματιά σου.

Άκρη δεν έχει ο ουρανός,
αρχή δεν έχει η δύση
τέλος δεν έχει ο καημός,
το χαμογέλιο θλίψη.

Στο παραθύρι σου κρυφά
γροίκαγα περιστέρι,
σαν το μαχαίρι απάστραφτε,
σβήσε, χλωμό μου αστέρι.

Άκρη δεν έχει ο ουρανός,
αρχή δεν έχει η δύση
τέλος δεν έχει ο καημός,
το χαμογέλιο θλίψη.

Ήταν του Μάη το πρόσωπο

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος

Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις

Ήταν του Μάη το πρόσωπο
του φεγγαριού η ασπράδα
ένα περπάτημα ελαφρύ
σαν σκίρτημα του κάμπου

Κι αν θα διψάσεις για νερό
θα στύψουμε ένα σύννεφο
κι αν θα πεινάσεις για ψωμί
θα σφάξουμε ένα αηδόني